

Sygn. akt III KRS 7/10

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 21 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Jerzy Kwaśniewski

Protokolant Małgorzata Beczek
w sprawie z odwołania M. G.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 lutego 2010 r.,

w sprawie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego.,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 21 października 2010 r.,

oddala odwołanie.

Uzasadnienie

Adwokat M. G. wniosła odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 lutego 2010 r. odmawiającej przedstawienia jej kandydatury Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w [...].

W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały Rada wskazała, że skarżąca była jednym z sześciu kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie. W 1995 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu W. z wynikiem bardzo dobrym, po odbyciu aplikacji sądowej we wrześniu 1997 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem miernym, a dnia 20 grudnia 2003 r. złożyła egzamin adwokacki z wynikiem ogólnym dobrym. Od dnia 1 marca 2004 r. rozpoczęła wykonywanie zawodu adwokata w Kancelarii Adwokackiej w [...]. Sędzia wizytator do spraw cywilnych Sądu Okręgowego w [...] G. Ś. pozytywnie ocenił jej kandydaturę. Kolegium Sądu Okręgowego w [...] dnia 12 października 2009 r. zaopiniowało ją negatywnie 1 głosem „za” przy 4 głosach „przeciw” z 2 głosami „wstrzymującymi się”. Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów tego Sądu dnia 23 października 2009 r. uzyskała 0 głosów pozytywnych, 27 negatywnych i 9 wstrzymujących się. Minister Sprawiedliwości pozytywnie ocenił kandydaturę skarżącej.

Rada wzięła pod uwagę te okoliczności oraz fakt, że spośród kandydatów do 1 wolnego miejsca sędziowskiego najlepszą ocenę uzyskała A. G. i dlatego podjęła uchwałę negatywną w odniesieniu do skarżącej. Rada wskazała, że A. G. uzyskała jednomyślne poparcie Kolegium tego Sądu Okręgowego (7 głosów „za”), a na Zgromadzeniu Ogólnym otrzymała 36 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 1 głos „wstrzymujący się”. Ta kandydatka otrzymała także wzorową opinię o pracy w charakterze asystenta sędziego w Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...]. Te okoliczności spowodowały, że na posiedzeniu Rady w dniu 10 lutego 2010 r. skarżąca uzyskała 0 głosów „za”, 16 głosów „przeciw” i 0 głosów „wstrzymujących się”.

W odwołaniu od tej uchwały skarżąca zarzuciła naruszenie:

1. art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji poprzez naruszenie zasady równego traktowania każdego obywatela przez władzę publiczną i nie dyskryminowania go w życiu społecznym z jakiegokolwiek przyczyny, w tym przypadku z uwagi na wykonywany przez nią zawód adwokata;
2. art. 60 Konstytucji poprzez naruszenie zasady równego dostępu obywatela korzystającego z pełni praw publicznych do służby publicznej, w tym przypadku do objęcia stanowiska sędziowskiego i w konsekwencji

obsadzenie stanowisk sędziowskich na podstawie nieprzejrzyistych i arbitralnych decyzji;

3. art. 61 § 1 i § 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) i uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie kryteriów oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie, przeprowadzanej przez prezesów sądów okręgowych i apelacyjnych w jej punkcie VI dotyczącym oceny kandydata wywodzącego się z innych zawodów prawniczych, poprzez zastosowanie kryteriów oceny kandydata innych niż wymienione w tych przepisach, a tym samym zupełnie dowolnych;
4. § 20 ust. 1 i 3 oraz § 23 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie szczególnego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa oraz postępowania przed Radą (Dz.U. Nr 219, poz. 1623) poprzez podjęcie zaskarżonej uchwały bez wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności bez wyjaśnienia podstaw dla których kandydatura odwołującej się została negatywnie zaopiniowana przez Kolegium Sądu Okręgowego oraz przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów tego Sądu oraz zaniechanie zaproszenie prezesa Sądu Okręgowego i odwołującej się celem odbycia rozmowy w siedzibie Rady i wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości bądź też uzupełnienia materiałów sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie jest niezasadne. Stawia się nim zarzuty naruszenia przepisów postępowania przez Krajową Radę Sądownictwa, co doprowadziło do naruszenia konstytucyjnych zasad równości wobec prawa i niedyskryminacji oraz równego dostępu obywateli do służby publicznej (art. 32 i art. 60 Konstytucji).

Wstępnie należy zauważyć, że skarżąca błędnie zarzuca naruszenie przez Radę jej uchwały z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie kryteriów oceny kandydatów

na stanowiska sędziowskie, przeprowadzanej przez prezesów sądów okręgowych i apelacyjnych. Uchwała ta przestała obowiązywać w następstwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 listopada 2007 r., SK 43/06 (Dz.U. Nr 227, poz. 1680), który pozbawił mocy obowiązującej art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 100, poz. 1082 ze zm.), będący podstawą wydania tej uchwały.

Dokonywanie oceny kandydatów do objęcia stanowiska sędziego jest konstytucyjną (art. 179) i ustawową (art. 13 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa) kompetencją Rady. Zasadność stanowiska Rady nie podlega kontroli Sądu Najwyższego, chyba że naruszone zostały granice swobodnego uznania Rady lub przepisy postępowania, jeżeli ich naruszenie miało wpływ na stanowisko zajęte przez Radę. Te okoliczności nie zachodzą w rozpoznawanej sprawie. Rada dokonała racjonalnego wyboru jednej osoby spośród sześciu kandydatów do jednego wolnego stanowiska sędziowskiego. Kryteria wyboru powołane w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały są prawidłowe i nie naruszają art. 33 oraz art. 60 Konstytucji. Zarzut dyskryminacji skarżącej z powodu wykonywania przez nią zawodu adwokata jest gołosłowny i pozbawiony jakiegokolwiek dowodu lub uprawdopodobnienia. Skarżąca nie może domagać się, aby Rada wyjaśniła przyczyny, które spowodowały jej mierny wynik głosowania przez Kolegium i Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Okręgowego w [...]. Głosowania są bowiem tajne i nie sporządza się uzasadnienia stanowiska zajętego przez te organy. Bezpodstawne są zarzuty niewyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy i niezaproszenia do Rady Prezesa Sądu Okręgowego w [...] oraz skarżącej. Celowość zaproszenia tych osób dla wyjaśnienia okoliczności sprawy jest oceniana przez Radę. Zdaniem Sądu Najwyższego Rada nie przekroczyła w tym zakresie granic swobodnego uznania. Rada nie ma obowiązku zapraszania tych osób, gdyż – jak trafnie przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lipca 2009 r., III KRS 14/09 (niepublikowany) – rozporządzenie z dnia 13 listopada 2007 r. nie statuuje zasady bezpośredniości postępowania kwalifikacyjnego.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.